

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษา

The Development of Evaluation Indicators for Foreign Teachers Teaching English Subject in the Basic Education Level of Thailand

ภัทรนรินทร์ บิชอบ¹

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน²

อมร มะลาศรี³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และ 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การดำเนินการวิจัยมีสองระยะประกอบด้วย ระยะแรก การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย (Documentary Analysis) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อจัดทำกรอบแนวคิดและร่างตัวบ่งชี้ ระยะที่สอง การทดสอบเพื่อยืนยันตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) และสถิติอ้างอิงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และโปรแกรมลิสเรล (LISREL for Windows 8.72) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence/IOC) อยู่ระหว่าง 0.55–1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม (r) โดยใช้ค่า Item total Correlation Coefficient เท่ากับ 0.50–0.86 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach เท่ากับ 0.917 จากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีครูต่างชาติปฏิบัติหน้าที่สอนในหน่วยงาน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ทำงานร่วมกับครูต่างชาติและครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จำนวน 400 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่า ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อย 76 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.1 สมรรถนะหลัก (Core Competency) จำนวน 5 องค์ประกอบ 29 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำ การบริการที่ดี การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง การทำงานร่วมกับผู้อื่น และจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Functional Competency) มี 7 สมรรถนะย่อย 49 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการ

¹ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

ห้องเรียน การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาและเทคโนโลยี การถ่ายทอดความรู้ และการสร้างสัมพันธภาพและความมั่นใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวบ่งชี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) โมเดลรวมตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 12 ด้านมีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.87 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.76 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.80 โดยสมรรถนะที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง (SELF) มีค่าเท่ากับ 0.87 ส่วนสมรรถนะที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำ (ACHEIVE) มีค่าเท่ากับ 0.45 มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 70.86 ค่า $p = 0.051$ ที่องศาอิสระ (df) 53, GFI = 0.97, AGFI = 0.96, ECVI = 0.30, Model AIC = 120.86, NFI = 0.99, CFI = 1.00 RMR = 0.0076, SRMR = 0.022, RMSEA = 0.029 แสดงว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง

คำสำคัญ : ตัวบ่งชี้ สมรรถนะ ครูต่างชาติ

ABSTRACT

The aims of this study were to 1) develop evaluation Indicators for foreign teachers teaching English subject in the basic education schools of Thailand 2) analysis the developed evaluation Indicators in conformational aspect. The sample consisted of groups divided by the stages of the research which are 1) 32 experts on competency evaluation, policy makers related to the Basic Education Schools, Thai teachers teaching English subject and foreign teachers teaching English subject obtained by using Snowballing sampling technique and 2) 400 of School board members, Thai teachers teaching English subject and foreign teachers teaching English subject obtained by using Multi-Stage Sampling technique. The instruments used in the study were a structured interviews form for the focus group discussion process and a questionnaire with 5-rating scale with reliability value of .98, The data was analyzed using mean, standard deviation and Confirmatory factor analysis (CFA). Major findings were summarized as follows :

1. The development of evaluation Indicators for foreign teachers teaching English subject in the basic education schools of Thailand included with 2 main factors 76 indicators which are :

1.1 Personal Competency contains 5 factors with 29 indicators which are Motivation and Leadership, Service mind, Self-Management and Development, Teamwork, Teacher's Ethics and Integrity. All competencies have a positive coefficient of determination value at the level of significance of 0.1

1.2 Functional Competency contains 7 factors with 47 indicators which are Curriculum and Learning Management, Student Management and Development, Classroom Management, Learning Assessment, Language and Technology, Cultivating Knowledge and

Building relationship and trust. All competencies have a positive coefficient of determination value at the level of significance of 0.1

2. The Second Order Confirmatory Factor Analysis result of evaluation Indicators for Foreign Teachers Teaching English Subject in the Basic Education Schools of Thailand model was fit with the empirical data. The chi-square index level of homogeneous between the model and the practical data was 70.86, $p = 0.051$, at degree free 35, GFI 0.9, AGFI +0.96, SRMR = 0.022, RMSEA = 0.029, ECVI = 0.30, Model AIC = 120.86, NFI = 0.99, CFI = 1.00, RMR = 0.0076

Keyword : Indicators Competency foreign teacher

บทนำ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2552–2559 ภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้มุ่งเน้นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยยึดหลักทางสายกลางบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี โดยมีวัตถุประสงค์และแนวนโยบายหลัก คือ พัฒนาคอนอย่างรอบด้านและสมดุลเพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนา ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภทการศึกษา ปลุกฝังและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีจิตสำนึกและมีความภูมิใจในความเป็นไทย ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและร่วมมือกับนานาประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา พัฒนาความเป็นสากลของการศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ขณะเดียวกันสามารถอยู่ร่วมกันกับพลโลกอย่างสันติสุขมีการพึ่งพาอาศัยและเกื้อกูลกัน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2553 : 8-9) ดังนั้นการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาประชากรที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศในด้านความรู้ ความสามารถค่านิยมและคุณภาพของบุคคลที่สังคมมุ่งหวัง เพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจ (ภัทรพร ประสงค์สุข. 2547 : 1) ซึ่งบุคคลที่มีบทบาทในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานมากที่สุดนั้นคือ “ครู” ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในหมวด 7 ว่าด้วยครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา มาตรา 52 กำหนดไว้ว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิตกระบวนการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ในการผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อม มีความเข้าใจ และมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำอย่างต่อเนื่อง” ในขณะเดียวกันการที่องค์กรหนึ่งจะบรรลุเป้าหมายได้นั้นจะต้องอาศัยบุคลากรที่มีสมรรถนะ (Competency) ที่เหมาะสมกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายขององค์กร กล่าวคือ บุคลากรจะต้องมีความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน (ชูชัย สมบัติไกร. 2552 : 1)

จากสภาวะการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สภาวะของการศึกษาในแต่ละประเทศจึงมีบริบทที่เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย กล่าวคือ มีการมุ่งเน้นการแข่งขันในระดับสากลมากยิ่งขึ้น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาให้ก้าวเข้าสู่ความเป็นสากล ดังนั้นการพัฒนาครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนแผนการพัฒนา

การศึกษาแห่งชาติในขณะนี้เนื่องจากครูผู้สอนไม่ได้สอนเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่ยังต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ ปัญหาที่พบจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของไทยในปัจจุบัน คือ ครูยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับผู้เรียนได้ในระดับที่จะเป็นแบบอย่างอันดีแก่ผู้เรียนได้และมีปัญหาด้านความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษโดยเฉพาะกรณีวิชาเอกอื่นแต่ต้องมารับผิดชอบสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ศศิธรณ พชรพรรณพงษ์. 2548 : 38) จากปัญหาดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายที่จะเพิ่มโอกาสทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียนในโรงเรียนต่างๆอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาเนื่องจากเป็นวัยที่เหมาะสมในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างเต็มรูปแบบและได้ผลรวดเร็ว โดยดำเนินการจัดหาครูชาวต่างชาติมาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้คุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 ทั้งนี้จากข้อมูลสถิติของกระทรวงศึกษาธิการพบว่าครูต่างชาติที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนในประเทศไทยในปีพุทธศักราช 2555 นี้มีจำนวนประมาณ 1,965 คน และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆอันจะเห็นได้จากการขยายตัวเชิงปริมาณของการศึกษาหลักสูตรสองภาษาในรอบปีที่ผ่านมา

การศึกษาในระดับประถมศึกษาของประเทศไทยเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสำหรับเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น รัฐได้กำหนดไว้ว่าเป็นการศึกษาภาคบังคับและเป็นภาระผูกพันของรัฐที่จะต้องดำเนินการให้ประชากรในวัยเรียนได้มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ การที่จะพัฒนาการศึกษาโดยส่วนรวมให้มีคุณภาพจำเป็นต้องมีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพเป็นลำดับแรก อันจะส่งผลไปยังการศึกษาระดับอื่นๆ หรือการดำรงชีวิตของมนุษย์ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพด้วย ดังนั้นครูในระดับประถมศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังทั้งวิชาความรู้และความประพฤติแก่เด็กและเยาวชน ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญที่จะให้ความรู้และพัฒนาการให้เด็กมีความรู้ความสามารถอย่างมีมิติครบทุกส่วน สรุปรจากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีในด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับครูประกอบกับร่างแผนปฏิบัติการการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2558-2564 ของกระทรวงศึกษาธิการ คือ การให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. 2557 : 1) แต่จากประสบการณ์การทำงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยพบประเด็นปัญหา คือ การจ้างครูต่างชาติที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่สอนภาษาอังกฤษนั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากครูชาวต่างชาติขาดความรู้ ทักษะความสามารถและคุณลักษณะที่จำเป็นในการร่วมงานกับองค์กรหรือหน่วยงานทางการศึกษาของประเทศไทย เช่น ขาดความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Teaching English as a Foreign Language) ขาดบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับความเป็นครูในสังคมและวัฒนธรรมไทย ขาดคุณลักษณะที่ดีตามบทบาทความเป็นครูในบริบทของสังคมไทย เป็นต้น อีกปัญหาหนึ่งที่พบคือ ปัญหาในการประเมินสมรรถนะครูต่างชาติ ซึ่งพบว่าหน่วยงานต้นสังกัดของครูต่างชาติขาดเกณฑ์การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติหรือตัวบ่งชี้สมรรถนะที่ชัดเจน อีกทั้งในปัจจุบันยังไม่มีเกณฑ์หรือแนวทางการประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่เป็นรูปธรรมหลักเกณฑ์การประเมินสมรรถนะครูต่างชาตินั้นให้เป็นหน้าที่ของสถานศึกษาเอง การประเมินสมรรถนะของครูต่างชาติจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ ตัดค่า หากคุณภาพของความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ

และบุคลิกลักษณะของครูต่างชาติที่แสดงออกทางพฤติกรรม และยังสามารถนำผลการปฏิบัติงานที่ได้เพื่อใช้ในการดำเนินการพัฒนาบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการ และเป้าหมายขององค์กรต่อไป ดังจะเห็นได้จากผลงานวิจัยของ Lucy Steiner ที่ศึกษาเรื่องการใช้การประเมินในเชิงสมรรถนะของตำแหน่งเพื่อพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนในประเทศสิงคโปร์ (Lucy Steiner. 2010 : 1-3) ที่พบว่าการใช้การประเมินเชิงสมรรถนะของตำแหน่งงานและการเลือกใช้ตัวบ่งชี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด จะส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนเนื่องจากสามารถใช้ผลการประเมินสมรรถนะประกอบการวางแผนพัฒนาตนเองเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความมุ่งหวังขององค์กร อีกทั้งยังส่งผลในเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอีกด้วย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่าตัวบ่งชี้ที่สร้างและพัฒนาขึ้นซึ่งผ่านการพัฒนาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาและได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษามีความเที่ยงตรง มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในกระบวนการตรวจวัดและประเมินตัวบ่งชี้ดังกล่าว จะเป็นแนวทางสำหรับนักการศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ต้องการตรวจสอบตัวบ่งชี้งานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หรืองานวิชาการระดับอื่นได้ใช้เป็นแนวทางในการประเมินสมรรถนะครูชาวต่างชาติต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้สมรรถนะ ครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา กับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานการวิจัย

โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูต่างชาติที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย
 - 1.1 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษานี้เป็นการพัฒนาขึ้นภายใต้บริบทของโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีครูต่างชาติเข้ามาปฏิบัติหน้าที่สอน
 - 1.2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในที่นี้จะมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) และสมรรถนะตามสายงาน (Job Competency)
 - 1.3 ประชากร คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและการประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีครูต่างชาติปฏิบัติหน้าที่สอนในหน่วยงาน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและครูต่างชาติที่สอนในระดับประถมศึกษา
 - 1.4 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 1.4.1 กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและการประเมินผล ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีครูต่างชาติปฏิบัติหน้าที่สอนในหน่วยงาน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบก้อนหิมะ (Snowballing Sampling)

1.4.2 กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการตรวจสอบความเที่ยงตรงของตัวบ่งชี้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีครูต่างชาติปฏิบัติหน้าที่สอนในหน่วยงาน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่ทำงานร่วมกับครูต่างชาติและครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จำนวน 400 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การศึกษาจากเอกสาร โดยได้ค้นคว้าข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด ทฤษฎี นโยบาย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ สมรรถนะ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินค่า และนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ รวมไปถึงการใช้การสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion)

2.2 แบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามใน 2 องค์ประกอบหลัก 12 องค์ประกอบย่อยและ 78 ตัวบ่งชี้

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย

3.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

3.4 ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติที่จะตรวจสอบ ดังนี้ 1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square statistics : χ^2) โดยที่ค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมากหรือมีค่ายิ่งเข้าใกล้ศูนย์เท่าไรแสดงว่าข้อมูลโมเดลอิสระมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และควรมีค่าเท่ากับหรือใกล้เคียงกับองศาอิสระ 2) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) โดยถ้าค่าดัชนี GFI มีค่ามากกว่า .90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 3) ดัชนีความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) โดยถ้าค่า AGFI มีค่าเท่ากับหรือเข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 4) ค่า RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.60 แสดงว่าโมเดลที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 5) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square) หรือค่าอัตราส่วนไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระ (χ^2/df) โดยทั่วไปถ้าไค-สแควร์สัมพัทธ์น้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ 6) นำผลการวิเคราะห์ ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลมาคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่แสดงว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหรือค่า Factor Loading

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

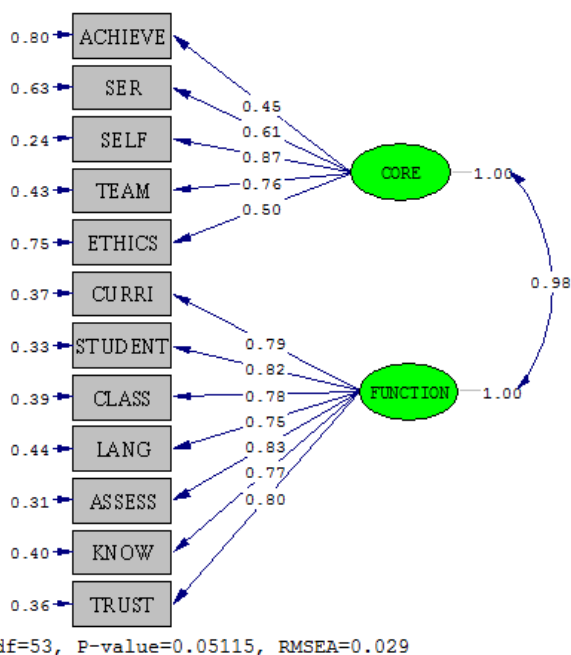
1. ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างกรอบแนวคิดตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ได้กรอบแนวคิดประกอบด้วย 2 สมรรถนะ คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Functional Competency) จำนวน 90 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย 34 ตัวบ่งชี้ คือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์

และภาวะความเป็นผู้นำ การบริการที่ดี การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง การทำงานร่วมกับผู้อื่น จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และ 2) สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ ประกอบด้วย 7 สมรรถนะย่อย 56 ตัวบ่งชี้ คือ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียน การบริหารจัดการห้องเรียน ภาษาและเทคโนโลยี การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ การถ่ายทอดความรู้ และการสร้างสัมพันธ์ภาพและความมั่นใจ

2. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของสมรรถนะในการประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาด้วยกระบวนการสนทนากลุ่มพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้กำหนดนโยบาย กลุ่มครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินสมรรถนะมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาประกอบด้วย 2 สมรรถนะหลัก 12 สมรรถนะย่อย 76 ตัวบ่งชี้

3. ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่หนึ่ง (First Order Confirmatory Factor Analysis) ตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่าประกอบด้วย 2 สมรรถนะหลัก 12 สมรรถนะย่อย 76 ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โมเดลตัวบ่งชี้มีความตรงเชิงโครงสร้างทุกสมรรถนะ

4. ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) โมเดลรวมตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาพบว่า มีน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.50 ถึง 0.87 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าโดยสมรรถนะที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง (SELF) มีค่าเท่ากับ 0.87 ส่วนสมรรถนะที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำ (ACHEIVE) มีค่าเท่ากับ 0.45 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ทุกค่า โดยน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียน การสร้างสัมพันธ์ภาพและความมั่นใจ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการห้องเรียน การถ่ายทอดความรู้ การทำงานร่วมกับผู้อื่นภาษาและเทคโนโลยี การบริการที่ดี จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ และการมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำ มีค่าเท่ากับ 0.87, 0.83, 0.82, 0.80, 0.79, 0.78, 0.77, 0.76, 0.75, 0.61, 0.50, และ 0.45 ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบมีความแปรผันร่วมกับองค์ประกอบตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา นั่นคือ การบริหารจัดการและการพัฒนาตนเองมีความสำคัญมากที่สุด ขณะที่องค์ประกอบด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำน้อยที่สุด มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 70.86 $p = 0.05115$ ที่องศาอิสระ (df) 53, GFI = 0.97, AGFI = 0.97, SRMR = 0.022, RMSEA = 0.029 แสดงว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้างดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติ
ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย 2 สมรรถนะหลัก คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ (Functional Competency) ซึ่งประกอบด้วย 12 สมรรถนะย่อย 76 ตัวบ่งชี้ โดยผู้วิจัยขออภิปรายเรียงลำดับตามความเหมาะสมและความสำคัญขององค์ประกอบจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. สมรรถนะการบริหารจัดการและการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสมและมีความสำคัญเนื่องจากการพัฒนาครูผู้สอนนั้นจะประสบผลสำเร็จไปไม่ได้ถ้าครูผู้สอนขาดการบริหารจัดการตนเองและมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ The National Institute of Education (NIE) in Singapore (2009 : 89) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 10-12) ที่ได้กำหนดกรอบสมรรถนะเกี่ยวกับความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น ซึ่งกล่าวถึงการพัฒนาตนเองและการประเมินตนเองโดยมีวัตถุประสงค์คือมุ่งให้ครูมีความมุ่งมั่นกระตือรือร้นที่จะทำงานเพื่อปรับปรุงตนเองอย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงตนเอง และการจัดการพฤติกรรมกระตือรือร้นที่จะหาข้อเสนอแนะ สามารถจัดลำดับความสำคัญของงานและประเมินอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้โครงสร้างของงานไม่เสียไป ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม

2. สมรรถนะการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรพร ประสงค์สุข (2547 : 131-133) ที่กล่าวว่า การปรับปรุงข้อบกพร่องและการพัฒนาเป็นการนำกระบวนการทดสอบหรือประเมินผลจากการเรียนของนักเรียนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

เพียงไร มีสิ่งใดที่ควรจะได้รับ การปรับปรุงแก้ไขทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลต่างๆไปประกอบหรือปรับปรุงการเรียน การสอนที่จะมีขึ้นในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับ British Council (2009 : 28) ที่ได้กำหนด สมรรถนะ 5 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ในบัญชีสมรรถนะของหน่วยงาน เพราะเห็นว่าครูควรมี ความสามารถในการออกแบบ การวางแผน และเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการประเมินกระบวนการ เรียนรู้ รวมถึงสะท้อนผลการประเมินให้ผู้เรียนได้รับทราบ

3. สมรรถนะการบริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เนื่องจากการ บริหารจัดการและการพัฒนาผู้เรียนเป็นภาระที่สำคัญของครูผู้สอน สอดคล้องกับบรินและแคนดริน (อ้างใน Richards & Rodgers. 1995 : 38-45) ได้อธิบายบทบาทของครูที่สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองว่า ครูมีบทบาทที่สำคัญ 3 บทบาท คือผู้ดำเนินการ (organizer, facilitator) เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม ผู้แนะนำหรือแนะแนว (guide) ขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆและเป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (researcher, learner) เรียนรู้พฤติกรรม การเรียนของนักเรียนแต่ละคนนอกจากนั้นครูอาจมีบทบาทอื่นๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา (counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (group process manager) นั่นคือครูมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรม เพื่อการสื่อสารและในช่วงที่นักเรียนทำกิจกรรมครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมโยงระหว่างความสามารถ ทางไวยากรณ์และความสามารถทางด้านสื่อสารของผู้เรียน และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยขององค์กร LEARNING POINT ASSOCIATES (2010 : 3-9) ที่กล่าวถึงปัจจัยอีกสิ่งหนึ่งที่มีจะใช้เป็นตัวบ่งชี้ด้านการ ประเมินการสอนของครู คือ การประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู แต่ในการประเมินโดย ผู้เรียนนี้จะมุ่งเน้นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่ครูจัดกิจกรรมในห้องเรียนมากกว่าการประเมินว่าผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียนนั่นเอง

4. สมรรถนะการสร้างสัมพันธภาพและความมั่นใจ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นสมรรถนะสำคัญ สำหรับผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่สอนเนื่องจากการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครองและเพื่อนร่วมงานเป็น แนวทางในการประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ The national Institute of Education (NIE) (2009 : 56-59) ที่ได้กำหนดกรอบสมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษาคูในศตวรรษ ที่ 21 ไว้ทั้งหมด 7 สมรรถนะโดยสมรรถนะที่ 5 กล่าวถึงการเอาชนะใจและความรู้สึกนึกคิด (Winning Hearts and Minds) ว่ามีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้และการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง นักเรียนและครูผู้สอน และสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2548 : 6-11) กำหนดสมรรถนะครูตาม มาตรฐานความรู้ 9 ด้าน โดยสมรรถนะที่ 6 กล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการ จัดการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับกระทรวง การศึกษาและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา หรือ Department of Education and Training ประเทศ สหรัฐอเมริกา (Department of Education and Training. 2004 : 14-21) ได้กำหนดการประเมินสมรรถนะ ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาออกเป็น 5 มิติ โดยมีมิติที่ 5 ได้กล่าวถึงการสร้างความ ร่วมมือกับบุคคลในองค์กร มีองค์ประกอบสำคัญจำนวน 3 องค์ประกอบ คือ สร้างและรักษาความร่วมมือ ด้านการเรียนรู้กับผู้เรียนประกอบด้วยตัวบ่งชี้ การทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ สื่อสาร กับผู้ปกครองและผู้ดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

5. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 10 ตัวบ่งชี้ เป็นสมรรถนะ ที่กล่าวถึงความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด สอดคล้องกับแนวคิดของคุรุสภา (2548) ที่

กล่าวถึง ครูจะต้องสามารถวิเคราะห์หลักสูตรสามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลาย สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตรสามารถจัดทำหลักสูตร สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กล่าวถึง ครูต้องมีความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ British Council (2009) กล่าวว่า สมรรถนะการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะต้องสามารถจัดเตรียมหลักสูตรและจัดให้เหมาะสมในแต่ละวัตถุประสงค์และใช้กระบวนการ วิธีการที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และสมรรถนะการส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ Lucy Steiner (2010 : 9) เกี่ยวกับการอบรมสมรรถนะครูของประเทศสิงคโปร์ กล่าวว่าครูมีความตระหนักที่จะหาโอกาสจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อสอนค่านิยมที่พึงประสงค์ ทักษะคิด และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาแบบองค์รวมของนักเรียน ครูจะต้องตระหนักเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้พัฒนาศักยภาพ และมีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ความต้องการที่จะจัดการพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรและตั้งอยู่บนพื้นฐานความปลอดภัยโดยพิจารณาระหว่างกิจกรรม

6. สมรรถนะการบริหารจัดการห้องเรียน ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ เป็นสมรรถนะที่กล่าวถึงการบริหารจัดการสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน รวมไปถึงการบริหารจัดการบรรยากาศในการเรียนอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ British Council (2009) ที่กล่าวว่าครูควรมีสมรรถนะเกี่ยวกับทักษะการจัดการชั้นเรียน กล่าวคือ ครูต้องมีความสามารถในการวางแผน การควบคุมและอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอน และสนองความต้องการที่แตกต่างกันทางความสามารถ วัฒนธรรมและเพศของผู้เรียน ส่วนกระทรวงศึกษาธิการ (2554) ว่าด้วยกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติสาขาประถมศึกษากล่าวว่าผู้ที่จบไปเป็นบุคลากรทางการศึกษา จะต้องมีความรู้วิชาชีพครูเกี่ยวกับการจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับ ขนธิป ทุ้ยแป (2551) ที่ศึกษาการพัฒนากระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะย่อยของสมรรถนะตามสายงานสำหรับครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

7. สมรรถนะการถ่ายทอดความรู้ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ หน้าที่การสอนของครูนั้นหมายรวมถึง การถ่ายทอดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้เรียน ถ้าครูขาดทักษะที่สำคัญนี้จะส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย สอดคล้องกับกรอบสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาครู ของ The national Institute of Education (NIE) (2010 : 9) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษาครูว่าครูควรมีการถ่ายทอดความรู้ (Cultivating Knowledge) ที่ดีโดยเฉพาะองค์ประกอบการมุ่งเน้นอนาคต (Future Focus) กล่าวคือ ครูควรเป็นผู้มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาความยั่งยืนของสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและความเท่าเทียมทางสังคม ครูต้องตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 และการสร้างค่านิยมให้กับนักเรียน ครูตระหนักว่าโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความสามารถในการทดลองและการสนับสนุนการปฏิบัติใหม่ๆ เพื่อที่จะนำไปสู่การเป็นมืออาชีพนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับ วิภาวี เวทวงศ์ (2545 : 5) ที่ได้ทำการศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของครูดีเด่นสายงานสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูดีเด่นสายงานสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกจากจะต้องมีองค์ประกอบของการเป็นครูที่ดี และการเป็นคนดีแล้วยังต้องมีผลงานดีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ BALEAP (2008 : 3) ที่ได้อธิบายสมรรถนะครูที่สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองว่าครูที่สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองนั้น

นอกจากจะต้องทำการถ่ายทอดความรู้และเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษแล้วยังจำเป็นต้องถ่ายทอดทักษะและกลยุทธ์ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนสำหรับการศึกษาในบริบทการศึกษาเพิ่มเติมหรือสูงกว่า และให้การสนับสนุนความเข้าใจของนักเรียนในด้านวิธีการตีความและการตอบสนองความต้องการงานวิชาการและกระบวนการที่เกี่ยวข้องของพวกเขากับ และยิ่งสอดคล้องกับ Littlewoods (1981 : 17) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นควรเน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่าเรื่องรูปแบบของภาษา กล่าวคือการเรียนภาษาไม่ได้หมายถึงการเรียนในส่วนของไวยากรณ์เท่านั้น หากแต่ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการที่จะต้องสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจได้อีกด้วย ผู้เรียนจะต้องสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสารในปัจจุบันได้

8. สมรรถนะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ เป็นสมรรถนะที่กล่าวถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานการณ์และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม ความสามารถในการปรับตัวในการทำงานในสถานการณ์ที่แตกต่าง ทั้งส่วนตัวและเป็นกลุ่ม และสร้างความสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ British Council (2009) กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม เน้นที่สามารถร่วมงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุผลร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ The National Institute of Education (NIE), Singapore (2009) ได้กำหนดกรอบการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้แก่ การร่วมงานกับผู้ปกครอง (Partnering Parents) และการทำงานเป็นทีม (Working in Teams) โดยมุ่งเน้นให้ครูตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างความร่วมมือ และร่วมมือกับเพื่อนร่วมงานในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน กระตือรือร้นที่จะหาโอกาสสร้างความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน มีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนเพื่อนร่วมงาน ร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อมูล แสดงความคิดเห็นเชิงบวกกับคนอื่นๆ และพูดถึงสมาชิกในเชิงบวก ขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) และกระทรวงศึกษาธิการ (2554) กล่าวถึงประเด็นการทำงานเป็นทีมว่าเป็นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงานการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิกตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และสมรรถนะที่เกี่ยวข้องอื่นๆ คือ การบริการที่ดี ซึ่งแสดงถึงความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

9. สมรรถนะภาษาและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ เป็นสมรรถนะที่บ่งชี้ถึงความสามารถใช้ทักษะทางภาษา ได้แก่ การพูด การอ่าน การเขียน เพื่อการสื่อสารและเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ/นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ ครุสภา (2548) ที่กำหนดสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ซึ่งบ่งชี้ว่าครูควรสามารถใช้ทักษะในการฟัง การพูดการอ่านการเขียนภาษาไทยภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและสามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่กล่าวเกี่ยวกับการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ว่าควรใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้สืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ/นวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ The National Institute of Education (NIE), Singapore (2009) ที่กำหนดกรอบสมรรถนะเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพแก่นักเรียน ว่าครูควรวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีและสื่อการเรียนรู้ ในการส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนเลือกศึกษาประเด็นที่เหมาะสมในยุคที่เทคโนโลยีหลากหลาย ขณะที่ British Council (2009) ได้กำหนดกรอบสมรรถนะเกี่ยวกับ

องค์ความรู้ ว่าครูควรมีความรู้เกี่ยวกับแนวความคิด ทักษะ ระบบภาษา และความสามารถในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2554) ว่าด้วยกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติสาขาประถมศึกษาซึ่งกำหนดให้ผู้ที่จะเป็นบุคลากรทางการศึกษานั้นจะต้องมี ซึ่งสอดคล้องกับ Larsen-Freeman (2000 : 128-132) ที่กล่าวว่า เป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยการจะทำเช่นนี้ได้จะต้องมีความรู้ในเรื่องของโครงสร้างทางภาษา ความรู้ในเรื่องความหมาย และความเข้าใจในเรื่องของหน้าที่ของภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเลือกรูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร ปรับทางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนาด้วย นอกจากนี้ในการสอนที่เน้นในเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษาแล้วนั้น ผู้เรียนยังต้องเรียนทักษะทั้งสี่ คือพูด ฟัง อ่าน เขียน ไปพร้อมๆกันตั้งแต่เริ่มต้นอีกด้วย โดยสิ่งที่มีความโดดเด่นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนี้คือเนื้อหาของการเรียนการสอนจะอยู่ภายใต้กระบวนการทางการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2551 : 105-111) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูต้องมีความรู้ด้านอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ สามารถใช้ทักษะในการฟัง การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง สามารถใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เลือกใช้ พัฒนาและสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถเลือกใช้ ออกแบบ สร้างและปรับปรุงนวัตกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการประเมินผล สามารถวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง และสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และ สุเทพ ธรรมะตระกูล (2555 : 60) ได้ศึกษาคุณลักษณะของครูยุคใหม่ โดยได้สรุปองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถประกอบด้วยตัวแปร 10 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ต มีความรู้และทักษะการใช้และสร้างสื่อการสอน พูดภาษาในประเทศอาเซียนหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ได้อย่างน้อย 1 ภาษา พูดและเขียนภาษาอังกฤษได้ มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนจนเป็นที่ยอมรับหรือได้รับรางวัล มีความสามารถในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา/พัฒนาการเรียนการสอน มีความรอบรู้ดี /มีความรู้รอบตัวหลายด้าน มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน และ มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย

10. สมรรถนะการบริการที่ดี ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่หมายถึงความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการ และการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ซึ่งงานวิจัยของ บริษัทเฮย์ กรุ๊ป (Hay Group อ้างถึงใน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2548 : 5) ได้เสนอว่า คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กร ปฏิบัติงานได้ผลงานที่ดีโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยบุคลากรเหล่านี้แสดงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ดังกล่าวมากกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่าและได้ผลงานดีกว่า ผู้อื่นต้องเกิดจากการบริการที่ดี โดยที่มาของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมนั้นมาจากแรงผลักดัน เบื้องลึก อุปนิสัยภาพลักษณ์ภายใน และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม ที่แต่ละบุคคลมีความ แตกต่างกัน ทำให้แสดงพฤติกรรมในการทำงานที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามสมรรถนะการบริการที่ดียังต้องอาศัยองค์ประกอบความรู้ในงานหรือทักษะที่เกี่ยวข้อง ไม่เช่นนั้นแล้วบุคคลก็ไม่อาจ จะแสดงสมรรถนะของการบริการที่ดีด้วยการให้บริการที่ผู้รับบริการต้องการได้ สอดคล้องกับ British Council (2009) ซึ่งอธิบายสมรรถนะการให้บริการ (Customer Service Orientation) ว่าเป็นสมรรถนะที่สำคัญของครูผู้สอนว่าต้องมีใจรักการบริการทั้งต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ปกครองและผู้เรียน ครูต้องให้ความสำคัญและเต็มใจให้บริการแก่ผู้เข้ารับบริการ และให้บริการสนองความต้องการอย่างมีคุณภาพ และสอดคล้องกับ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่กล่าวว่าสมรรถนะการบริการที่ดีเป็นสมรรถนะที่จำเป็นในวิชาชีพครู

11. สมรรถนะจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบที่กล่าวถึง การประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครูซึ่งสอดคล้องกับ The National Institute of Education (NIE), Singapore (2009) ที่ได้กำหนดสมรรถนะด้านความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นซึ่งบ่งชี้ถึงความเคารพสิทธิส่วนบุคคลและกฎหมาย และมีความเข้าใจและเคารพผู้อื่น กล่าวคือครูต้องตระหนักถึงความ เป็นมืออาชีพในทุกพฤติกรรมที่ปฏิบัติ ตระหนักถึงความรับผิดชอบทางกฎหมายและต้องรักษามาตรฐาน วิชาชีพขั้นสูง และรับผิดชอบเมื่อให้แสดงออกไปแล้ว ขณะที่ ครุสภา (2548) กล่าวถึง สมรรถนะของความเป็น ครู จะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2554) ว่าด้วยกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติสาขาประถมศึกษากล่าวว่า ผู้ที่จะออกไปเป็นบุคลากรทางการศึกษา จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งประกอบด้วย 1) คุณธรรมค้ำจุนโลก : พรหมวิหาร 4 (ธรรมประจำใจ อันประเสริฐ) สังคหวัตถุ 4 (ธรรมยึดเหนี่ยวใจบุคคลและประสานหมู่ชน) 2) ธรรมค้ำครองโลก : หิริโอตตปปะ 3) คุณธรรมจริยธรรมเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนเช่นจริยธรรมของเวลาสิทธิและความรับผิดชอบต่อมนุษย ความเป็นธรรมระหว่างคนรุ่นปัจจุบันกับคนรุ่นหลังความใจกว้างและความอดทนและ 4) คุณธรรมจริยธรรม ของพลเมืองที่มีหัวใจประชาธิปไตยและมีจิตสำนึกต่อสังคมสอดคล้องกับ สุชาติา กรเพชรปานิ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะที่สำคัญของครูดีเด่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ ยืนยันคุณลักษณะ ที่สำคัญของครูดีเด่นโดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง และใช้ข้อมูลหัตถ์จากงานวิจัย ของวิภาวี เวทวงศ์ (2545) ซึ่งผลการจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบโดยใช้โมเดลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง และการกำหนดเงื่อนไขบังคับในแต่ละองค์ประกอบวัดจากตัวแปรสังเกตได้ ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด 5 อันดับแรกเท่ากันทุกองค์ประกอบ พบว่า สามารถตามลำดับจากมากที่สุด ไปน้อยที่สุด ได้ ดังนี้ คุณธรรมจริยธรรม ความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ความเป็นประชาธิปไตย บุคลิกภาพ ที่เหมาะสม การพัฒนาตนและเพื่อนครู การจัดกระบวนการเรียนรู้ ผลงานทางวิชาการและมนุษยสัมพันธ์ ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงว่า องค์ประกอบด้านคุณธรรมจริยธรรม มีแนวโน้มที่จะเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของครู ดีเด่นมากกว่าองค์ประกอบด้านความรู้ความสามารถ

12. สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ เป็นองค์ประกอบ ที่หมายถึง การพัฒนาตนเองให้มีความสามารถตามมาตรฐานสากล รับรู้ ทำความเข้าใจและให้ความร่วมมือใน การดำเนินงานตามนโยบายสำคัญขององค์กร วางแผนปฏิบัติการและนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีการประเมินตนเองให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของงานที่รับผิดชอบ และมีการสะท้อนผลการ ปฏิบัติงาน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 25) ซึ่งกำหนดให้ตัวบ่งชี้ใน สมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์และภาวะความเป็นผู้นำว่าประกอบด้วยความสามารถในการวางแผนการกำหนด เป้าหมาย การวิเคราะห์สังเคราะห์ภารกิจงาน ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ ความสามารถในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ความสามารถในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มี ประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้งานประสบความสำเร็จอีกทั้งยังสอดคล้องกับ เดย์และแฮร์ริส (Mungkasem, 2001 : 13) ที่ได้เสนอว่า ภาวะผู้นำของครูเกิดจากแนวความคิดใหม่ที่ว่า “ครูคือผู้นำ (Teacher as Leader) ในโรงเรียนเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางและได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาวะผู้นำสถานศึกษา ภาวะ ผู้นำของครูจะมีอิทธิพลต่อกลุ่ม ในการเป็นผู้ผลักดัน (Mobilizer) ผู้ดลบันดาล (Inspirer) ผู้สร้างพลังร่วม (Synergizer) ผู้สร้างแรงจูงใจกระตุ้น (Motivator) ผู้ก่อให้เกิดพลัง (Energizer) ให้บรรลุเป้าหมายตามที่

ต้องการ ครูจึงต้องเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ คือ สามารถสร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ มีความคิดแบบหลายมิติ คิดบวกคิดเชิงกว้างและลึก เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานได้จริงและบรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้ มีความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาโดยการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างแนวคิดใหม่ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียนมาตรฐานสากล มีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีทัศนคติด้านบวก ด้วยการมองวิกฤติให้เป็นโอกาสในทุกๆ เหตุการณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสามารถนำเอาตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบทั้ง 12 องค์ประกอบย่อยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศของตน โดยมุ่งให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้
2. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระ หรือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษสามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศมาประกอบวางแผนการประเมินสมรรถนะครูที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หรือใช้ประกอบการวางแผนการพัฒนา ปรับปรุงและประเมินประสิทธิภาพระบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป
3. ควรมีการศึกษาคุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษยุคใหม่ เมื่อมีการเปลี่ยนทางด้านสังคม การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การปฏิรูปการศึกษา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. ประกาศกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สาขาประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2554.
- ชูชัย สมธิไกร. การสรรหา การคัดเลือกและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ทัศนรงค์ จารุเมธิชน. การพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2556.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- ภัทรพร ประสงค์สุข. การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูผู้สอน ระดับช่วงชั้น
ที่ 1-3 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2547.
- ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์. การพัฒนารูปแบบการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์
เชิงประสาทวิทยา และแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการเขียน
ภาษาฝรั่งเศส สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2548.
- สุวิมล ติรกันันท์. การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. ภาควิชาการประเมินและการวิจัย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2545.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือการประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง).
กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2553.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. **มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สกศ., 2548.

_____. **มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานวิชาชีพสำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภา, 2551.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552-2559**.

กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,
2553.

British Council. **Teaching Competency**. 2009. <www.britishcouncil.org.sg/> October 1,
2011.

Department of Education and Training. **America Competency Framework for Teachers**.
East Perth WA, USA, 2004.

LEARNING POINT ASSOCIATES. **Evaluating Teacher Effectiveness**. Naperville, IL, 2010.

Lucy Steiner. **Using Competency-Based Evaluation to Drive Teacher Excellence :
Lessons from Singapore**. North Carolina : Public Impact, 2010.

National Institute of Education, Singapore. **A Teacher Education Model for the 21st
Century**. 2009. <www.nie.edu.sg/about-nie/teacher-education-21> August 24,
2011.

Tyler, Ralph W. **Basic Principles of curriculum and Instruction**. Chicago : The
University of Chicago press, 1950.